

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἐλάδομεν τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν.

Κύριε Διευθυντά

Ἡ ἀπροσεξία παίζει τὸν ρόλον τῆς εἰς τοὺς ἐρευνητὰς τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας. Τρεῖς ἀλλεπαλλήλους ἀνακριβείας παρακαλῶ ὅπως ἐπανορθώσετε. Ὁ κ. Λάμπρος ἀνέγνωσεν ἐν τῷ «Παρθενῶν» τὸ «Κι-παρίσι» ὡς τὸ ὠραιότερον ποίημα τοῦ Βηλαρά, ἐνῶ εἶνε τοῦ... Ἐλισσαβετίου Μιρτινέγκου. Ὁ Σ. Δάφνης ἀπεβίωσε τὸν κ. Π. Φέρμπον, καθηγητὴν γυμνασίου, ἀποκαλῶν αὐτὸν ἀειμνήστον. Ὁ κ. Παλαμᾶς εἶπεν ὅτι ὁ Βυζιηνὸς δὲν κατώρθωσε νὰ διορισθῇ οὔτε καθηγητῆς Γυμνασίου. Ἀπ' ἐναντίας εἶχε διορισθῇ τοιοῦτος καὶ ἐδίδασκεν εἰς τὸ Β' Γυμνάσιον Ἀθηνῶν. Τὸν εἶχα καθηγητὴν εἰς τὴν Ψυχολογίαν καὶ Λογικὴν.

Ἐπίσης εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν» (τῆς 5' Ἀπριλίου) ἀναγνώσκω ἓνα ὁρισμὸν περιεργότατον. «Ἡ συναίσθησις τῶν αἰσθημάτων ὀνομάζεται θρησκεία (!)» Ὁλ εἶνε ὁ ἴδιος, ὁ ὁποῖος ἔγραψε εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν: «Ὁ δολοφονηθεὶς ἰατρὸς εἰσῆλθεν εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναρρώσεως»

Με ἀγάπην

ΚΑΠΟΙΟΣ

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ζῶσα καὶ παραστατικὴ, διὰ χαρακτηριστικῶν ἀνεκδότων ποικιλομένη ἐξεδόθη ἐπιμελείᾳ τοῦ κ. Η. Παπαταύλου βιογραφία πλήρης τοῦ λατρευτοῦ Βασιλέως *Κωνσταντίνου ΙΒ'*. Δὲν πρόκειται περὶ ξηρᾶς βιογραφίας· ὁ βίος τοῦ βασιλέως ὡς διαδόχου, ὡς στρατηλάτου, ὡς Βασιλέως, ὡς οἰκογενειάρχου ἐμφανίζει τὸν Ἡγεμόνα ἐν ὅλῳ τῷ στρατιωτικῷ, πολιτικῷ καὶ ψυχικῷ μεγάλειῳ του. Τὸν τόμον συμβολικῶς δεδεμένον μὲ χρῶμα χακί, κοσμῶν πολλὰ εἰκόνες.

Τῶν *Θρησκευτικῶν Μελετῶν* τοῦ σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Σύρου κ. Ἀθανασίου Λεβεντοπούλου ἐξεδόθη καὶ ὁ Δεύτερος τόμος περιέχων ὁμιλίαι καὶ μολέτας τοῦ διπλοποῦς ἱεράρχου, ἐντριβεστάτου γνώστου τῆς ἐκκλ. φιλολογίας. Ὁ νέος αὐτὸς τόμος δύναιται νὰ ἀποκληθῇ θρησκευτικὸς καὶ κοινωνικὸς κώδιξ, ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ κληρικὸς θὰ εὕρῃ ἐπιστημονικὰς ἀληθείας μετὰ χριστιανικῶν διδασμάτων, ἡ δὲ οἰκογενεὶα εὐγλώττους συμβουλὰς πρὸς διαμόρφωσιν τοῦ ἐναρέτου βίου. Εἰς τὰς σελίδας του ἀμιλλᾶται ἡ φιλοπατρία πρὸς τὴν εὐσέβειαν.

ὑπὸ τὸν τίτλον «*Ἀκαδημαϊκὰ ἀναγνώσματα*», ὁ σοφὸς καθηγητῆς τῆς γλωσσολογίας κ. Γ. Χατζηδάκης ἐξέδωκε τὸ α' μέρος τοῦ τρίτου τόμου, περιέχον τὴν Γενικὴν γλωσσικὴν. Τὰ Ἀναγνώσματα ταῦτα εἶνε πολυτίμη διὰ τε τοὺς φοιτητὰς, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἀσχολουμένους ἐν γένει περὶ τὴν γλωσσολογίαν, καθότι ἐν πάσῃ σαφηνείᾳ συντεταγμένα συντελοῦσιν εἰς τὴν ἀπλουστερὰν διδασκαλίαν τῆς πολυμῶρφου ἡμῶν γλώττης, ἅμα δὲ εἰς τὴν διαμόρφωσιν ἡγεσιῶν περὶ αὐτῆς ἡμῶν. Ἡ ἐργασία τοῦ κ. Χατζηδάκη, ἐπιστημονικωτάτη καὶ μεθοδική, συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς Ἑλλ. γλώττης, ἣν εὐλόγως ἀποκαλεῖ ὡς τὴν «ἀρίστην τῆς ἡμετέρας φυλῆς κληρονομίαν».

Κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ μνημοσύνου τοῦ ἀειμνήστου *Χαρίλουν Τρικούπη* διενεμήθη ὁ δωδέκατος τόμος τῶν περὶ αὐτοῦ Δημοσιευμάτων, ἀφιερωμένος εἰς τὰς νεκρολογίας καὶ περιγραφὰς τῆς κηδείας του. Ἐκ τῶν σελίδων αὐτοῦ, ὑπερχιλίων, ἀναθρόσκει τὸ ελλικρινὲς πένθος διὰ τὴν πρόωρον ἀπώλειαν, μία ὁσμὴ λιβανωτοῦ λατρείας πρὸς τὴν ὑπέροχον φυσιογνωμίαν του. Ὁ ἱστορικὸς τοῦ μέλλοντος καὶ ἐκ τοῦ τόμου τοῦτου ἔχει νὰ ἀντλήσῃ πολυτίμη ἐφόδια διὰ τὴν ἐπίδρασιν, ἣν εἶχεν ὁ Τρικούπης καὶ μετὰ θάνατον.

Ὁ ἀκάματος, καίτοι γεγηρακὸς, καθηγητῆς τῶν ἑλλ. γραμμάτων κ. Γ. Μιστριώτης νέαν συμβολὴν εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῶν τῶν ἀρχαίων τραγικῶν εἰσφέρει ἐκδόσας τὴν «*Ἰφιγένειαν ἐν Ἀυλίδι*», τὸ ἀριστοῦργημα τοῦ Εὐριπίδου. Εἶνε ἡ δεκάτη τρίτη τραγωδία ἣν ἐκδίδει. Τοῦ κειμένου προηγεῖται πρόλογος ἀναλυτικὸς τοῦ ἔργου, ἐν ὑποσημειώσεσι δὲ πληθὺς σχολίων ἐπεξηγηματικῶν, γραμμικῶν καὶ κριτικῶν. Ἡ ἐκδοσις περιλαμβάνει πολλὰς νέας γνώμας.

ὑπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ Οἴκου «Ἀγκύρας» ἐξακολουθοῦν τακτικώτατα αἱ θερμοιότης ὑποδοχῆς πηροῦσαι ἐκδόσεις του. Τέσσαρα τομίδια ἐκδίδονται κατὰ μῆνα. Ἐξεδόθησαν ἤδη, μὲ τὴν αὐτὴν πάντοτε ἐπιμελὴ ἐκτύπωσιν καὶ κομψὴν βιβλιοδεσίαν, ἡ «*Ἑλληνὶς*» τῆς κ. Ἰουλιέττας Ἀδάμ ἔργον ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος ὡς καθαρὸς ἑλλ. ὑποθέσεως κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Οἰκονομοπούλου, ἡ «*Ἐξάδελφη Λαύρα*» μαθιστόρημα τοῦ Μαρσέλ Πρεβό, ἀπὸ τὰ λεπτότερα, ὠραιότερα ἔργα τοῦ ἀγαπημένου τῶν γυναικῶν Γάλλου Ἀκαδημαϊκοῦ, πλεκόμενον γύρω εἰς ἐπεισόδια τῆς θεατρικῆς ζωῆς κατὰ λίαν ἐπιτυχὴ φιλολογικὴν μετάφρασιν τοῦ συναδέλφου κ. Ριχ. Παρίση, «*Ἐκεῖνη δὲν ἀπῆρτησε*» αἰσθηματικὸν μυθιστόρημα τῆς Ἰταλίδος Ματθίλδης Σεράο, κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Βεκιαρέλη.

ὑπὸ τῆς αὐτῆς «Ἀγκύρας» ἔμινεν ἑναρξαι καὶ νέας σειρὰς βιβλίων, παιδαγωγικῶν. Ἐκκυκλοφόρησεν ὁ «Πεσταλότσι» κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Μελά, θὰ ἐπακολουθήσουν δὲ ὁ Σπένσερ, ὁ Ρουσσώ, ὁ Ἐρβарт, ὁ Κουδαρσέ, ὁ Πεκώ, ὁ Μονταίν, ὁ Φενελόν, μὲ τὰ συστήματά των.

Ἡ «*Κλεοπάτρα*» τὸ ἱστορικὸν δράμα τοῦ διαπρεποῦς λογίου κ. Τιμ. Ἀμπελᾶ, βραβευθὲν ἐν δραματικῷ διαγωνισμῷ ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς «Ἀγκύρας». Προτάσσεται μικρὰ καὶ ἐνδιαφέρουσα εἰσαγωγή περὶ τοῦ πολιτικοῦ βίου τῆς Αἰγυπτίας βασιλείας, ἐν ἣ ὁ συγγραφεὺς συνεκέντρωσε δεξιῶς ὅλας τὰς ἱστορικὰς μαρτυρίας μετὰ γλαφυρότητος ἐκθέτων αὐτάς, καὶ ἀντικρούων πεπλανημένας ἄλλων γνώμας. Τὸ ἔργον κοσμεῖται ἀπὸ καλλιτεχνικὰς εἰκόνας ζωγράφων ἐμπνευσθέντων ἐκ τῆς περιπετειώδους δράσεως τῆς Κλεοπάτρας καὶ τῶν ἐρώτων τῆς μὲ τὸν Ἀντώνιον. Τὸ βιβλίον ἔτυχε θερμῆς ὑποδοχῆς, ἐξαντληθεῖσης τάχιιστα τῆς πρώτης ἐκδόσεως.

Ὁ κ. Κ. Χατζόπουλος, ὁ Γερμανομυθὴς λόγιος καὶ μεταφραστής, προσφέρει ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς παρ' ἡμῖν φιλομαθεῖς ἀξίαν ἐξαιρετικῆς μνείας, διὰ τῆς φιλολογικῆς πολιτογραφίσεως ξένων δραματικῶν ἀριστουργημάτων. Μετὰ τὴν «Ἰφιγένειαν» τοῦ Γκαίτε, ἐξέδωκε εἰς κομψότατον τομίδιον μετάφρασιν τῆς